

Eekhoorn en de belletjes

Op een dag werd de eekhoorn wakker met een gek gevoel. Het was alsof er iets in hem borrelde, belletjes in zijn buik die kriebelden en omhoog kropen. Hij moest er een beetje van lachen. Sommige belletjes gingen naar links, anderen naar rechts. Een paar ontsnapten als boertjes en een heleboel bleven zitten in zijn buik. Eekhoorn ging even stil zitten op een tak om te luisteren naar de belletjes en ze te voelen. Hee, dacht hij, volgens mij zijn het wensen. Ja! Dat is het, het zijn verlangens! Ze willen eruit!

Blij sprong eekhoorn langs de takken uit zijn boom. Hij spurtte naar de mier, die takjes aan het sjouwen was.

“Mier,” zei eekhoorn “ik wil zo graag wat woorden tegen je aan leggen, mag dat?”
De mier keek verstoord op.

“Nu niet eekhoorn, ik ben hard aan het werk, er is nog veel te doen.”
Eekhoorn zuchtte en liet zijn schouderjes wat zakken. Hij voelde nog steeds belletjes, dus hupste hij naar haas.

“Haas, ik wil met jou graag wat schoonmaken, kan dat?”
De haas, die voor zijn huisje zat te zonnen zei:
“Ja hoor, mijn stoepje moet geveegd worden, bedoel je dat?”
“Nee dat bedoel ik niet, ik wilt iets met jou schoonmaken”
“Nou dan doen we het toch samen?”

Haas sprong op en pakte twee bezems. Eekhoorn schudde zijn hoofd en sprong weg. Het kriebelen in zijn buik werd groter. Hij liep naar het huisje van de mol.

“Molletje, ik heb een inzicht, mag ik dat met je delen?”
De mol kwam met zijn koppie naar boven.

“Zicht, zicht, heb je zicht voor mij? Wat fijn! Waar is het?”
“Nee dat bedoel ik niet” mompelde eekhoorn. Zijn zwierige staart hing slap naar beneden. Hij liet zijn kopje hangen. Boven in de takken hoorde hij getjirp. Hij voelde iets in hem ploppen, een belletje! Hij sprong op en hupste de boom in, van tak naar tak, tot hij bij de merel kwam.

“Merel, ik wil graag iets met jou repareren” zei eekhoorn.
“Oh dat is fijn, want er zit een gat in mijn nest, er is een zware noot doorheen gevallen. Heb jij dat gedaan soms? Jij loopt altijd met die nootjes rond, het lijkt me niet meer dan logisch dat je me nu helpt.”

“Ja maar..” begon eekhoorn, maar de merel was al takjes aan het verzamelen voor het repareren. Stiekem kroop eekhoorn achter een paar bladeren en liet zich heel zachtjes van de stam van de boom naar beneden glijden. Hij zuchtte. Hij wilde zo graag, zo graag. Hij sjokte over de grond verder tot hij iets boven zich hoorde ruisen. Hij keek omhoog. Hij zag uil boven zich vliegen.

“Eekje, wat is er met je?”
“Ik wil zo graag iets in contact brengen, eigenlijk een heleboel ietsen, het borrelt en bruist en wil eruit”
“Ik versta je niet goed Eek, wil je iemand in contact brengen? Breng mij dan in contact met een leuke vrouwtjes uil”
“Eeeh...”

Eekhoorn hupste niet meer, hij sjokte en sleepte zich naar zijn holletje en liet zich twee dagen niet meer zien. De andere dieren werden ongerust en spraken elkaar aan:

“Wat zou er toch met Eekje zijn?”

“Ik ga kijken”

“Nee joh, laat hem lekker, hij wil even ruimte”

“Ik denk dat hij op retraite is”

“Retraite? Klap voor zijn tête kan hij krijgen, hij moest mijn helpen mijn nest te repareren!”

“Ja en hij zou mij helpen schoonmaken!”

“Een mij helpen zien!”

“En repareren!”

Boos riepen ze door elkaar heen. Met z’n allen liepen ze naar eekhoorns hol.

“Eekhoorn, kom naar buiten, we moeten je spreken!” Ze hoorden niks.

“Eekhoorn, kom nu!”

En toen hoorden ze wat. Een enorm gerommel, dat van diep uit de aarde leek te komen. Het werd steeds luider en luider. En toen...

“BURP!!” Een keiharde boer! En mier, haas, mol, merel en uil voelden een regen van belletjes over zich neerwarrelen. Zachte, lieve, strelende belletjes vol wensen. Ze ademden allemaal diep in en keken elkaar aan; oortjes, wangetjes en snaveltjes roodgekleurd.

Eekhoorn kwam naar buiten. Mier liep naar hem toe en fluisterde lieve woordjes in eekhoorns oortje. En eekhoorn fluisterde lieve woordjes terug. Haas kwam aan gehupst en maakte met eekhoorn samen een dansje waardoor de lucht gezuiverd werd. Molletje schuifelde naar eekhoorn, zette zijn brilletje op, deed zijn gehoorapparaatje in en luisterde naar eekhoorns inzicht. Merel kwam met een paar takjes aan die ze met eekhoorn samen ging repareren, zodat ze samen ook weer heel werden. Uil vloog omlaag naar eekhoorn en bracht hem in zijn zachte vleugels in contact met zichzelf. Eekhoorn zuchtte.

“Ik ben zo gelukkig” zei hij.

“Laten we nu elkaars wensen in vervulling laten gaan.”

En zo geschiedde. Na een middag hard werken was ieders wens vervuld en 's avonds was er een feest dat tot in de verre omstreken was te horen.

Ghislaine Cals – 13 juli 2017

Geïnspireerd op de verhalen van Toon Tellegen